І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXII. Ч. 46. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЦЕНТІВ 20 CENTS СУБОТА, 8-го БЕРЕЗНЯ (MARCH) 1975 No. 46. VOL. LXXXII.

Василь Мандзій, видатний союзовий і громадський діяч-піонер, помер у Йонкерсі

Джерзі Сіті. — У п'ятницю, 7-го березня, як це число „Свободи" почнало друкуватись на пресі, з Головної Канцелярії Українського Народного Союзу одержано вістку, що цього дня вранці помер у Йонкерсі на 82-му році життя один з найвидатніших і найбільш відданих довголітніх союзовиків і громадських діячів-піонерів, св.п. Василь Мандзій, довголітній секретар 8-го Відділу УНС та делеґат цього Відділу на багатьох конвенціях УНС. Кілька років тому місцева громада відзначила цього свого заслуженого діяча окремим ювілейним святом, в якому взяли участь представники Екзекутивного Комітету УНС, посадник міста та ін. Покійний осиротив дружину Анастазію. Часу і місця похоронів ще не встановлено.

Св.п. Василь Мандзій

В кінці цього тижня розпочинаються наради ОУВФ

Ню Йорк. — Головна Управа Організації Оборони Чотирьох Свобід України інформує, що цієї суботи, 8-го березня ц.р., Організації Українського Визвольного Фронту в ЗСА розпочинають свої кожнорічні Окружні З'їзди, в яких беруть участь представники майже усіх Відділів і Осередків ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, СУМА, Товариства УПА, ТУСМ і АБН. Конференції розпреділені так: 8 і 9-го березня в Ню Йорку (Дім ОУВФ 315 Схід 10 вулиця); 15 і 16-го березня у Філядельфії (Дім Української Молоді — 4949 Олд Йорк вулиця); 22 і 23-го березня в Рочестері (Український Дім — 1492 Кліфорд евеню) 5 і 6 квітня в Чикаґо (Дім СУМА — 2457 Вест Чикаґо евеню); 19 і 20-го квітня у Клівленді (Дім СУМА — 2190 Проффесор вулиця). В Конференціях братимутьх участь також члени Головних Управ згаданих організацій. Перші дні нарад звичайно присвячуються оглядові загальної зовнішньої і внутрішньої політичної діяльности ОУВФ, з відповідними доповідями і широкою дискусією, а другий день нарад розглядові внутрішньої роботи кожної організації зокрема. Доповіді виголошуватимуть: почесний голова Головної Управи ООЧСУ проф. І. Вовчук: „До наших завдань в нинішньому політичному укладі"; голова ГУ ОЖ ОЧСУ мґр Уляна Целевич — „До завдань Об'єднання жінок ОУВФ"; голова ГУ СУМА М. Шміґель — „25-ліття СУМА лова КУ ТУСМ Акольд Лозинський — „До завдань ТУСМ у системі Визвольного Фронту". Висновки робитиме теперішній голова ГУ ООЧСУ ред. Ігнат Білинський.

Кромі того, у кожній згаданій місцевості відбудуться зустрічі ширшого громадянства (по суботам) з представниками Головних Управ, на яких проф. І. Вовчук виголосить політичні доповіді і завдання на будуче" і гона тему: „Україна в нинішньому світовому укладі". Конференції закінчаться винесенням відповідних резолюцій і постанов, які мають певне відношення до загального зорганізованого українського життя в цій країні.

Відбулися загальні збори Українського Центрального Комітету у Франції

Париж (Н. Н.) — Дня 28 лютого 1975 р. відбулися тут загальні збори Українського Центрального Громадського Комітету у Франції. Загальними зборами проводила Президія в складі: проф. д-р О. Кульчицький — голова, д-р К. Митрович — секретар.

Звіти з діяльности уступаючої Управи склали інж. О. Мельникович (голова) і ред. В. Косик (ген. секретар). Загальні збори апробували діяльність уступаючої Управи і на пропозицію Контрольної комісії, в імені якої звітував інж. Ю. Коваленкт, уділили їй абсолюторію.
кий і інж. Ю. Коваленко

Нову Управу переобрано в попередньому складі, доповняючи її представником Союзу Українок. Склад Управи тепер такий: інж. О. Мельникович — голова, ред. В. Косик — 1-ий заступник голови і ген. секретар, д-р А. Жуковський — 2-ий заст. голови і скрабник, д-р А. Вирста — культурно-освітній референт, п-і В. Дратвінська — заступник культурно-освітнього референта, Д. Штуль і П. Кучинський — члени. Контрольна комісія залишається в попередньому складі: проф. д-р В. Янів — голова, проф. П. Шумовсь— чени.

СЕНАТ ЗАТВЕРДИВ ДЖОНА ДАНЛОПА

Вашингтон. — У четвер, 6 березня, Сенат затвердив Джона Т. Данлопа на пост секретаря праці без жадної дискусії і без жадного спротиву. Данлоп, який раніше був деканом факультету гуманістичних наук у Гарвардському Університеті, від 1973-го року до половини 1974-го був головою Ради для коштів прожитку.

ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕДБАЧУЄ ПОЛІПШЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СИТУАЦІЇ ПЕРЕД КІНЦЕМ РОКУ

Вашингтон. — Хоча під час пресової конференції в четвер, 6 березня, головною темою було питання військової допомоги для Камбоджі, президент Форд також відповів на ряд інших запитів, між іншим, заявив, що економіка країни поліпшиться перед кінцем цього року та заперечив твердження навіть деяких членів його Уряду, що рівень безробіття може зрости до 9 відсотків всієї робочої сили.

На пресовій конференції, яка була передавана через радіо і на телебаченні, президент Форд натякнув, що може погодитися на проголосоване Палатою Репрезентантів зменшення у федеральних податках, яке виносило б 21.3 більйона долярів, хоча сам волів би, щоб це зменшення було тільки 16 або 19 більйонів долярів. Він заявив, що його більше цікавить, щоб Конґрес якнайшвидше діяв в справі зменшення податків, а сума цього зменшення вже не така важна. Але Президент критикував плян Палати Репрезентантів за те, що він головно стосується родин із малими і середніми прибутками, а замало уваги присвячує родинам, прибутки яких виносять 10,000 або більше. На думку Президента, особи з вищими заробітками скоріше видадуть податкові звороти на закупівлю таких дорожчих продуктів, як автомобілі, холодильники тощо, що стимулювало б сповільнену економіку країни, натомість родини із низькими і середніми прибутками вложать звороти в щадничі банки, або заплатять старі рахунки, таким чином не спричинюючись до поборювання економічної рецесії.

Президент Форд, заявляючи, що економічна ситуація поліпшиться перед кінцем року і що безробіття напевно не дійде до 9 відсотків робочої сили, все одно думає, що допомога для безробітних повинна бути збільшена.

Під час пресової конференції Президент дуже похвально висловився про діяльність віцепрезидента Нелсона Рокефеллера, хоча, як відомо, ряд консервативних республіканських законодавців неґативно оцінює деякі кроки Віцепрезидента.

Щодо виборів у 1976-му році, Президент сказав, що старатиметься об'єднати всі елементи Республіканської партії, бо тільки тоді буде запевнена перемога цієї партії. Але він також признав, що день раніше група консервативних республіканських сенаторів сказала йому, що він не може з певністю розраховувати на їхню підтримку.

Президент відмовився точно коментувати питання про поголоски, що Вілліям Колбі, директор „Сі-Ай-Ей", казав йому про можливу причетність цієї аґенції до спроб атентатів на провідників чужих держав. Президент заявив, що з огляду на те, що діяльність „Сі-Ай-Ей" є тепер під розглядом 3-ох комісій, він не може коментувати цього питання.

Під час конференції Президент не погодився із заявою колишнього спеціяльного Вотерґейтського прокуратора Леона Яворського, що попередній президент Ричард Ніксон повинен тепер сказати „всю правду" про свою ролю в тій афері. Президент Форд заявив, що він не може давати порад Ричардові Ніксонові в цій справі.

Гуртові ціни обнизилися 3-ій місяць підряд

Вашингтон. — Департамент праці повідомив, що протягом лютого ц. р. гуртові ціни обнизилися на вісім десятих одного відсотка, що є дуже відрадним явищем, бо в січні ц. р. і грудні минулого року гуртові ціни також дещо впали. Речники Департаменту праці твердять, що тримісячне обниження в гуртових цінах вказує, що інфляція в країні сповільнюється після того, як протягом 1973-го і 1974-го років гуртові ціни кожного місяця зростали пересічно на 1.5 відсотка. Обниження в гуртових цінах протягом минулого лютого було спричинене головним чином зменшенням в цінах на сільсько господарські продукти.

ЕСПАНСЬКІ КОМУНІСТИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗАХОПЛЕННЯ ВЛАДИ

Москва. — Орган ЦК КПСС „Правда" з 3 березня опублікував статтю голови Компартії Еспанії Долорес Ібаррурі: „У переддвер'ї перемін". Тема статті — внутрішня ситуація в Еспанії, яка, за словами авторки, приспішено погіршується і грозить великою катастрофою. Д. Ібаррурі пише, що „Еспанія находиться напередодні важливих політичних перемін демократичного змісту і що диктатура вже не в силах не допустити до цих перемін". Мова, очевидно, про диктатуру ген. Ф. Франка, який уже є у дуже похилому віці і хворий, що, безперечно, має вирішальний вплив на розвиток внутрішньої ситуації в державі.

Згідно з інформаціями Ібаррурі, в Еспанії діє „Демократична хунта", створена в минулому році з різних протирежимних елементів. За своє завдання ця хунта ставить боротьбу з режимом ген. Франка, але головну увагу спрямовує на захоплення влади в країні після його смерти, або з хвилиною, коли існуючий рецим захитається. Д. Ібаррурі, однак, подає при цьому ще одну додаткову, дуже важну інформацію, стверджуючи, що „рушійною силою цього національного руху... являється робітнича кляса і його бойова організація, робітничі комісії". Конкретно, йдеться тут про еспанських комуністів, які ведуть перед у цій „демократичній хунті" і хочуть, спираючися на вигідній для них коаліції демократичних сил, під прикриттям нібито оборони інтересів робітничої кляси, захопити в Еспанії владу.

У статті Д. Ібаррурі подає також, що „в недавній заяві Виконного комітету Комуністичної партії Еспанії підкреслювано конечність на сучасному етапі покінчити з останнім фашистським режимом в Европі, бо його збереження являється постійною загрозою не тільки для життя і свободи нашого народу, а й для нормальних відносин Еспанії з усіми країнами світу". На закінчення своєї статті Ібаррурі звертається з закликом до СССР дати потрібну допомогу і висловлює надію, що СССР дасть таку допомогу „демократичним силам" Еспанії.

ПРЕЗИДЕНТ ФОРД: ТІЛЬКИ НЕГАЙНА АМЕРИКАНСЬКА ДОПОМОГА ПРОДОВЖИТЬ ОБОРОНУ КАМБОДЖІ

Фном Пен, Камбоджа. — Із заяви президента Форда на пресовій конференції вечером 6 березня про Камбоджу можна зробити один висновок: реальних виглядів на перемогу урядових військ в Камбоджі немає, а всі зусилля повинні бути спрямовані на те, щоб допомогти урядові Лон Ноля перетривати до „дощевого сезону" в надії, що за цей час пощастить шляхом переговорів допровадити до ліквідації конфлікту. Такою логікою президент Форд виправдує свої домагання до Конґресу схвалити надзвичайну допомогу для уряду Лон Ноля.

Цілком виразну і реальну оцінку положення у Камбоджі подала американська амбасада в Фном Пен, стверджуючи, що найкраще, на що можна ще надіятися у цій ситуації, це капітуляція на деяких умовах, але одинокими справами, що ще можуть бути дискутовані, є тільки деталі „гуманного і впорядкованого перебрання влади комуністичними повстанцями". Така оцінка амбасади випливає з аналізи ситуації на місці і хоч вона в деякій мірі розходиться з поглядами офіційного Вашинґтону, мовляв, ще є вигляди на якийсь компроміс, то по суті йдеться тут тільки про форму капітуляції перед переважаючими силами повстанців, ядром яких є комуністична організація Хмер Руж і яка, як це твердять добре поінформовані чинники, перебере владу після повалення уряду Лон Ноля.

Ситуація в районі столиці Камбоджі погіршується з кожним днем. Короткотривалі успіхи урядових військ у боях за відсунення повстанських військ з околиці аеропорту уможливили поновити постачання рижу і амуніції, але, за найновішими повідомленнями, повстанські з'єднання знову почали обстрілювати аеропорт.

Митрополит Амврозій поінформував Ієрархію ЗСА про совєтську церковну делеґацію

Філядельфія. — Митрополича канцелярія у Філядельфії інформує, що вона напередодні приїзду совєтської 19-членної церковної делеґації, яку очолює митрополит Філарет, розіслала на адреси усіх католицьких єпископів ЗСА інформаційну брошуру про насильну ліквідацію Москвою Української Автокефальної Православної і Української Католицької Церков, що її видав Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців. До брошури був долучений особистий супровідний лист Митрополита Амврозія Сенишина, ЧСВВ, в якому м. і. сказано: „На запрошення Світової Ради Церков, до ЗСА приїдуть на відвідини представники Російської Православної Церкви. У зв'язку з цим вважаємо важливим наголосити, що т. зв. Російська Православна Церква в СССР тотально унапрямлювана і керована атеїстичним совєтським режимом є знаряддям для поширення інтересів совєтсько - російської імперіялістичної комуністичної держави. В залученій брошурі знайдете факти про знищення церков в Україні та ролю Російської Православної Церкви у цьому..."

Лист Владики Амврозія закінчується закликом до американських єпископів ставитись з обережністю до представників Російської Церкви, які кажуть, що приїхали „поглиблювати екуменічні зв'язки з Церквами в ЗСА", а насправді їхньою ціллю є заманіфестувати перед американським суспільством буцімто в СССР існує релігійна свобода, якою користується не тільки Російська Православна Церква, але також інші Церкви і релігійні громади.

НЕХАЙ ЗНАЄ СВІТ: УКРАЇНСЬКЕ ОГОЛОШЕННЯ В „НЮ ЙОРК ТАЙМСІ" З НАГОДИ ДНЯ ЖІНКИ

Ню Йорк. — З канцелярії Українського Конґресового Комітету Америки інформують, що сьогодні, в суботу 8-го березня, з нагоди Міжнародного Дня Жінки має появитися в поширеному і впливовому „Ню Йорк Таймсі" півсторінкове оголошення про рабську долю жінки в СССР і, зокрема, в поневоленій Україні. Оголошення спонзорує Секретаріят Світового Конґресу Вільних Українців.

УЛТПА інтервеніює в справі В. Мороза, Л. Плюща і Н. Строкатої

Ню Йорк. — Головна Управа Українського Лікарського Товариства Північної Америки інформує, що 26-го лютого Головна Управа переслала на адресу Американського і Міжнародного Червоного Хреста листи в справі загрозливого стану здоров'я ув'язнених у совєтських тюрмах Валентина Мороза, Леоніда Плюща та Ніни Строкатої. У листі інформується, що стан здоров'я цих в'язнів значно погіршився.

У зв'язку з такою ситуацією УЛТПА пропонує, щоб Американський і Міжнародний Червоний Хрест поспішили з допомогою згаданим в'язням, „забезпечуючи їх додатковими харчовими продуктами, вітамінами і потрібними ліками, щоб облегшити їхні терпіння у совєтських тюрмах, спричинені тим, що вони здобули статус членів міжнародної групи,яка змагається за основні права людини, гарантовані чартером Об'єднаних Націй"

У цьому ж листі Управа УЛТПА повідомляє, що бере на себе повну відповідальність за всі кошти, зв'язані з висилкою харчів і ліків для В. Мороза, Л. Плюща та Ніни Строкатої. Лист підписали д-р Юрій Кушнір, голова, і д-р Степан Ворох, голова Комісії публічних зв'язків.

Відбудеться віче в обороні Валентина Мороза і Владимира Буковського

Ню Йорк. — У вівторок, 18-го березня о год. 7:30 вечором тут у приміщенні церкви св. Марка (2-га евеню і 10-та вулиця) відбудеться віче в обороні Валентина Мороза і Владимира Буковського, повідомляє Комітет Оборони Совєтських Політичних В'язнів.

Головним доповідачем буде кол. совєтський політв'язень Павел Літвінов, який є представником „Хроніки поточних подій". Також доповідатимуть американський драматург Ерик Бентлі, адвокат Конрад Линн, Богдан Денич, американський філософ Джордж Новак, від Комітету Оборони Совєтських Політичних в'язнів Адріян Каратницький. Спонзорами цього дня є Фундація миру імени Бертранда Рассела, Павел Літвінов, Андрей Сахаров та Єжи Пелікан.

Комітет Оборони Совєтських Політичних В'язнів інформує, що около двісті визначних наукових і політичних діячів прилучилися до заклику в обороні Мороза і Буковського, між ними Жан-Поль Сартре, Жерес Медведєв, Ерих Фромм, проф. Ноам Чомський та проф. Іван Морріс, голова американського відділу Міжнародної Амнестії.

Два українці кандидують до Шкільної Ради в Ірвінґтоні

Ірвінґтон, Н.Дж. — У виборах до Шкільної Ради Ірвінґтону, які відбудуться у вівторок, 11-го березня ц.р., кандидуватимуть також два українці 49-літній Теодор Фурда і 24-літній Константин Елерт, в родині якого мама українка. Вибори до Шкільної Ради в Ірвінґтоні відбуваються від 1972 року; раніше кандидатів на ці пости призначувала Рада міста. Останньою українкою у Шкільної Раді була колишня радна Українського Народного Союзу Анна Дубас. „Ми розпоряджаємо більше як 5 тисячами українських голосів в Ірвінґтоні, але маємо тільки одного виборного кандидата, міського радного Романа Пітя" — заявив Константин Елерт, випусник Ратґерського університету, який вважає, що для такої великої кількости українців в цьому місті, один вибраний радний „є просто замало". Константин Елерт вважає, що українці знаходяться в дуже добрій позиції і деякі справи могли б переламати, якщо б усі брали участь у виборах. Теодор Фурда, член української католицької парафії св. Івана Хрестителя, працює тепер в уряді здоров'я цього міста. Обидва кандидати переконані, що вони одержать повну піддержку української громади і здобудуть перемогу у виборах.

ФІЛЬМ „МАРІЧКА" ГОТОВИЙ ДЛЯ ВИСВІТЛЕННЯ

Торонто. — Українська фільмова корпорація Оріяна повідомляє, що перше висвітлення українського кольорового фільму „Марічка" відбудеться в Торонто вже в п'ятницю 7-го березня, в кінотеатрі Брайтон, на протязі трьох тижнів. Рівнобіжно, цей фільм появиться на екранах кінотеатрів інших міст Канади і ЗСА цієї весни. В. Західну Канаду „Марічка" завітає на осінь, в Англію при кінці травня, в Австралію при кінці червня, у Францію, Бельгію та Німеччину під час літа, а в Південну Америку на весну 1976-го р.

Мавши на увазі зацікавлення і очікування фільму „Марічка" українським глядачем Торонта, можна сподіватися, що цей фільм здобуде собі велику популярність в інших містах українського поселення.

Кіностудія Володимира Ваіка доклала багато зусиль, щоб виконати фільм „Марічка" на найвищому професійному рівні. Для реалізації фільму вичерпано понад 300,000.00 дол. бюджету. Одну третю бюджету інвестувала канадська урядова агенція для розвитку канадської фільмової індустрії.

Кіностудія вложила багато праці, щоб відтворити автентичність Гуцульщини. Збудовано ціле гуцульське село близько кіностудії, де фільмовано більшість сцен. Частина фільмування була переведена в Кетскильських горах, місцевості Гантер в ЗСА, де гористі красвиди майже ідентичні до Карпатських гір. В цих горах відтворено романтику Українських Січових Стрільців, відділ котрих в'їзджає в гуцульське село для перегрупування перед поверненням на фронт. Село, спустошене воєнними війсками, зустрічає цей відділ з недовір'ям і ворожим наставленням. Виринають непорозуміння, тому що молода і вродлива Марічка заступає рацію команданта відділу, — Юри Тимчака. Створюються інтриги, які завершуються боротьбою між сотником і його гуцульським опонентом, Яром Шугаєм. Хоч фільм має драматичний характер, він є рівночасно насичений багатим побутом Гуцульщини. Екран раз-у-раз заливається яскравими кольорами гуцульського мистецтва, строїв, народних танків та веселою чи тужливою піснею. Музичний керівник Зенон Лавришин скомпонував оригінальну музику і пізніше диригував Торонтонською Симфонічною Оркестрою, яка виконувала його композиції під час рекордування звукозапису.

Продукція фільму охопила понад 300 мистців, техніків, акторів, конструкторів, адміністраторів, письменників, дорадників і статистів, які працювали довгі дні, тижні і місяці, щоб зреалізувати цей український фільм.

Сцена з фільму „Марічка"

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

ШЕВЧЕНКІВСЬКЕ СВЯТО В ДЖЕРЗІ СИТІ

Джерзі Сіті. — Місцева українська громада відзначить Шевченківські роковини окремим святом-концертом, що відбудеться цієї неділі, 9-го березня, в місцевому Українському Народному Домі при Фліт вулиці о год. 4-ій по полудні. Слово про Шевченка виголосить д-р Євген Котик, голова Відділу УККА, який влаштовує це свято, твори Шевченка рецитуватиме мистець Євген Курило. В концертовій програмі виступить популярне місцеве тріо „Дніпрові Хвилі" в складі: Ліда Гаврилюк та Еріка і Роберт Надір.

„ЗАГРАВА" З ТОРОНТА У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ І НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Відомий Драматичний Ансамбль „Заграва" з Торонта знову приїжджає на два гостинні виступи до Філядельфії і Ню Йорку, де відіграє комедію Миколи Гоголя „Одружіння". Вистави відбудуться: у Філядельфії в суботу, 5-го квітня ц. р. о год. 5.30 вечора в залі Олней Гайскул при вулиці Олней і Данкенон; і в Ню Йорку в неділю, 6-го квітня о год. 4-ій по полудні в залі Стайвезант Гайскул — 345 Схід 15 вулиця (між 1-ою і 2-ою евеню).

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & Holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ц. міс. За кожну зміну адреси 25 ц. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Еспанія на черзі

З минулого року в Еспанії виявляє активність т. зв. „Демократична хунта", яка нібито об'єднує різні еспанські демократичні елементи, що є в опозиції до авторитарного режиму ген. Ф. Франка. Ця хунта прагне повалити режим Ф. Франка і відновити в Еспанії республіку. Опозиція покладає надію на похилий вік еспанського диктатора і на те, що дотеперішній еспанський режим значно послабився. Самозрозуміло, що все це створює догідні передумови для плянів опозиційних груп.

Відтинок боротьби демократичних груп в Еспанії ускладнюється, однак, тим, що з ними йде Комуністична партія Еспанії, яка є найкраще зорганізованою політичною групою і через те може надавати тон цілому вахлярові еспанських демократичних сил. Приклад з сусідньою Португалією, де після повалення авторитарного режиму прийшли до влади демократичні чинники, які, однак, виявилися заслабі, щоб належно опанувати ситуацію в країні, а в першій мірі протиставитися добре зорганізованій комуністичній групі, — говорить за себе. У висліді, комуністичний переворот у Португалії, чи принаймні контрольна позиція комуністів — там цілком реальна справа.

Що така можливість грозить Еспанії, можна припускати вже сьогодні на основі опублікованої у московській „Правді" статті лідера Комуністичної партії Еспанії, відомої комуністичної діячки Долорес Ібаррурі — „Пасіонарії". Ця стаття, у якій мова про „переддвер'я перемін", виразно говорить за те, до чого готуються еспанські комуністи, на що вони надіються і як буде виглядати їхня тактика у найближчий, для Еспанії безсумніву критичний час.

Долорес Ібаррурі відзначає вже тепер, що „рушійною силою цього національного руху, тобто Демократичної хунти проти режиму Франка, . . . є робітнича кляса і її бойова організація — робітничі комісії". Насправді, йдеться тут про замасковану форму для еспанської компартії. Знаменним при тому те, що в статті Ібаррурі, опублікованій на сторінках органу ЦК КПСС, говориться про надію на допомогу з боку СССР в боротьбі за „демократизацію" Еспанії. Коли підсумувати все це і розглянути в загальному контексті внутрішньої ситуації в Еспанії, мусить бути ясним, що ми є напередодні здійснювання широкозакроєного пляну, випрацьованого в Москві, про захоплення комуністами Іберійського півострова, тобто Португалії і Еспанії.

Побажаний компроміс

Нарешті заіснувала цілком реальна можливість, що замість дотеперішніх конфронтацій між Білим Домом і Конгресом щодо розв'язок економічних і енергетичних проблем ЗСА, дійде до компромісів щодо цих справ, що напевно вийде на користь цілій країні.

На те, що тепер панує компромісова атмосфера, вказує кілька фактів. Поперше, речники Білого Дому і сам президент Форд недвозначно натякнули, що Президент може погодитися на проголосоване минулого місяця Палатою Репрезентантів зменшення у федеральних податках, яке виносило б 21.3 більйона долярів, хоча він сам в січні запропонував зменшити податки тільки на 16 більйонів долярів. Як відомо, зменшення в податках мало б на меті стимулювати сповільнену економіку країни, тобто, поборювати найсерйознішу економічну рецесію від 1930-их років.

Подруге, компромісова атмосфера заіснувала також щодо розв'язки енергетичної проблеми. У вівторок, 4-го березня, президент Форд повідомив, що відкладає на 60 днів встановлення двох додаткових підвишок в миті на імпортовану нафту, щоб дати Конгресові і Білому Домові більше часу дійти до порозуміння щодо пляну, який мав би на меті зменшити залежність ЗСА від чужих країн в ділянці пального та зменшити вживання нафтових продуктів в Америці. І хоча разом із оголошенням свого рішення відкласти на 60 днів дві додаткові підвишки в миті на нафту Президент також наклав „вето" на законопроєкт Конгресу, який пропонував відкласти ці підвишки на 90 днів, то ряд коментаторів і законодавців твердять, що це „вето" мало на меті тільки, як кажують американці, „рятувати обличчя" Президента, а не витворювати нової конфронтації між Білим Домом і Конгресом. Таку інтерпретацію цього „вето" законодавцями підтверджує факт, що Сенат наразі рішив не старатися уневажнювати „вето", а тільки Палата Репрезентантів мала б голосувати в цій справі, щоб символічно вказати, що Конгрес „не був переможений Білим Домом".

Отже, не тільки президент Форд, який раніше категорично відмовлявся відкладати підвишки в митах, а також законодавці, які досі настоювали, що їм треба аж 90 днів для виготовлення альтернативного пляну, виявили готовість піти на компроміси.

Події кількох останніх днів вказують, що замість дотеперішніх конфронтацій, між Білим Домом і Конгресом почнеться співпраця. Довгоочікувані і побажані конструктивні компроміси вийдуть тільки на користь країні.

Покращали можливості припинення „філібастерів"

Вашингтон. — У середу, 5-го березня, Сенат 73-ма голосами проти 21-го проголосував обмежити 2-тижневу дискусію щодо змін правил, які охоплюють діяльність Сенату, таким чином запевняючи, що незабаром ця Палата Конґресу зможе нарешті проголосувати компромісовий законопроєкт, який змінив би правило, яке стосується припинення так званих „філібастерів", тобто, безперервних промов під час сесій Сенату, які мають на меті перешкодити закінченню дискусій і не допустити до голосування. Коментатори твердять, що нове компромісове правило має всі вигляди на схвалення. Згідно з новим правом, треба було б трьох п'ятих голосів всіх сенаторів, тобто, згоди 60-ох сенаторів, щоб припинити звичайні „філібастери". Але далі треба було б згоди двох третіх присутніх сенаторів, щоб припинити безперервну дискусію, яка стосувалася б майбутніх змін у правилах Сенату. Згідно з дотеперішнім правилом, треба двох третіх голосів присутніх сенаторів, щоб припинити будь-який „філібастер". Реформатори в Сенаті заявляють, що хоча компромісовий законопроєкт не цілком задовільний, то все одно він буде „кроком вперед".

П. Феденко

МОСКОВСЬКИЙ „КУМИС"

Мюнхен. — Кумис — напиток із кобилячого молока, уживаний у кочових народів Сходу Европи й Азії від давніх часів. В степах за Волгою були за старого режиму в Росії спеціяльні санаторії, де лікували кумисом хворих на сухоти.

В нашій історії згадує літописець кумис у зв'язку з подорожжю князя Данила Романовича в столицю татарського хана над Волгою. Після невдачі вирватися з-під влади Татарської орди, довелося Данилові їхати, з небезпекою для власного життя („живота своєго не чаєть" — літописець) на поклін до хана Золотої орди. Мусів князь визнати себе васалем („холопом") володаря татарського. Втішений хан частував князя Данила кумисом, примовляючи: „Пий кумис, ти вже наш, татарин"...

Цими словами хан хотів показати свою приязнь до нового васаля, але інакше це відчули русини. Літописець з гіркотою заявив:

„О, зліє зла честь татарськая"! (тобто, нема нічого гіршого, як така пошана від хана).

Ця пригода прийшла мені на думку з приводу спомину діяча чеської компартії Йозефа Смрковського. Колишній голова парляменту Чехо-Словаччини Смрковський був найвизначнішим діячем Празької „весни" 1968 р. Зі своїми однодумцями він хотів творити в Чехо - Словаччині „соціялізм з людським обличчям", але Москва не могла з тим миритись, боялася демократизації, яка могла б впливати на всі народи під тиранією Кремля. Тому 21 серпня послано в Чехо-Словаччину „братнє військо", а „зачинщиків" — секретаря компартії Дубчека, Смрковського, голову уряду Черніка та інших заарештовано й вивезено в Москву, де їх держали голодних і немитих кілька днів. Тільки всенародні протести в Чехо-Словаччині врятували депортованих від смерти. Випускаючи їх на волю, Брежнєв і товариство продиктували їм проголошення, мовляв, російське військо має лишатися в Чехо - Словаччині.

В своєму спомині Смрковський зазначає, що історія буде судити, чи чехо - словацька декларація піддaнства Москві („холопство") була злочином чи рятунком для Чехо - Словаччини перед дальшим погромом. Смрковський продиктував свій спомин в магнетофон перед смертю, буде тому рік, і заповів опублікувати, коли минуть роковини його смерти,

Тільки один із примусових чеських „делеґатів" у Москві — Кріґель відмовився підписати договір „згоди" з окупацією „Чехо-Словаччини совєтським військом. Ця відмова викликала у вождів Кремля великий гнів на Кріґеля: вони не хотіли випустити упертого противника московської окупації, з наміром розправитись з ним: казали, що Кріґель, повернувшися до Праги, буде виступати як „герой", бо спротивився „братній окупації" Чехо-Словаччини. Однак Смрковський та інші арештовані його колеґи заявили, що не поїдуть із Москви без Кріґеля. Мусів Брежнєв випустити його разом з усією випущеною „делеґацією".

В цій трагедії малого народу, що опинився під утиском „старшого брата", розкрилися очі і найвірнішим „слов'янофілам" — чеським і словацьким (їх було найбільше серед комуністів): вони надіялись на Москву, як на єдину певну оборону незалежности і поступу Чехо - Словаччини. Арештований у Празі і перевезений у Москву Смрковський казав російським ватажкам, що напасть Москви на Чехо-Словаччину зруйнувала стародавню прихильність чехів і словаків до Росії.

Не обійшлося в цій драмі й без елементу „вертепного, комічного. Смрковський оповідає, що перед від'їздом чехо - словацької делеґації з Москви прийшло запрошення від комуністичних ватажків — Гомулки (Польща), Кадара (Угорщина), Живкова (Болгарія) та Ульбрехта (Східня Німеччина). Вони сиділи в сусідній кімнаті і хотіли разом з чехо - словацькою делеґацією випити по чарці з приводу „згоди в сімействі". Смрковський відразу відповів, що чехо - словацька делеґація не тільки не бажає пити разом з тими, що допомогли Москві захопити Чехо-Словаччину, але не хоче їх і бачити.

Таким чином бенкет з московським „кумисом" не відбувся...

Процвітає розкрадання „соціялістичної власности"

Київ. — Газета „Сільські вісті" з 25 лютого інформує про „баришників" ,подаючи подробиці з „однієї судової справи" в Одеській області. Ідеться тут про зорганізоване у районному маштабі розкрадання „соціялістичної власности", в першій мірі пшениці і насіння соняшнику. Час „операцій" охоплює період 1968-1972 років, а керував ними сам завідуючий Овідіопольським райоб'єднанням „Сілгоспотехніка". Для цієї цілі була введена в дію ціла бригада робітників, яка частинно займалася транспортуванням товарів, а частинно працювала при „будівництві вілли" для одного з керівників „операції". В гру входили чималі кількості товару, про що досить докладно пише газета. З одного колгоспу, наприклад, вивезено „десять тонн пшениці", „в червні 1970 року хлібокради змовилися поцупити 2560 кілограмів насіння соняшнику", „тільки в 1971-1972 роках ця трійця поцупила з колгоспу 18,5 тонни пшениці, 8,5 тонни кукурудзи, 3 тонни насіння соняшнику", „уже в 1970 року з комори колгоспу „Маяк" злодії вивезли 24 тонни пшениці й 16,5 тонни соняшнику. А в березні 1972 року злодії Царан і Запорожан за один тільки раз взяли 20 тонн пшениці... Усього протягом трьох років у колгоспі „Маяк" вкрадено понад 138 тонн зерна" і т. д. і т. п.

Не було також проблеми з транспортуванням „зорганізованих товарів", бо для того були автопоїзди „Іллічівської автобази Одеського радгоспвинтресту", принагідні вантажні авта, водії яких за „півсотні карбованців" готові були будь-що перевезти. Документацію, очевидно, фальшовано, або нищено, зглядно був докладно опрацьований „механізм створення лишків". Суд ствердив, — пише газета, „безпринципність" окремих працівників, ревізійних комісій, „потурання злодіям" з боку тих, „хто навантажував зерно і відпускав машини з хлібом без документів, хто продовжував працювати на „списаних" тракторах". Іншими словами, ніхто не був зацікавлений в тому, щоб „дотримуватися соціялістичної законности".

Густав Гусак відвідав СССР

Москва. — ТАСС поінформував, що сюди прибув „з короткочасовою візитою" генеральний секретар ЦК Компартії Чехо - Словаччини Густав Гусак. Перебування Г. Гусака в Москві тривало всього один день — 3 березня. У повідомленні ТАСС говориться, що з цієї нагоди „відбулися зустрічі і розмови" між ним і Л. І. Брежнєвим і що „керівники двох братніх партій поінформували один одного про хід комуністичного і соціялістичного будівництва, обміркували питання дальшого розвитку і поглиблення всебічного співробітництва між КПСС і КПЧ, Совєтським Союзом і Чехо - Словацькою Соціялістичною Республікою. Вони обмінялися думками щодо широкого круга міжнародних питань, приділивши при тому особливу увагу справі скріплення боротьби за мир і безпеку народів".

В. Давиденко

ПЕКУЧІ ПРОБЛЕМИ НАШОЇ МОВИ

(3)

Ми повинні уважно прислухатися до того, як ми говоримо, і уникати англійських, польських та російських слів. Висміваємо старих емігрантів, які „клінують", „муфуються", „пінтують свої бейзменти" і їздять у „кантрі" своїми „карами". Наші туристи, які з гордістю заявляють, що у Києві і Львові вони говорили тільки українською мовою, напевно не в одного киянина та львов'янина, які знають українську мову, але бояться цією „бандерівською мовою" говорити, викликали сміх.

У відповідь на шалений наступ московських шовіністів на Україні мусимо невпинно плекати культуру нашої мови у розмові і на письмі. Мусимо бути культурною нацією не на словах, а на ділі. Справа ця не тяжка, і вже мову не одного галичанина, який завдав собі труду попрацювати в цім напрямі над собою, не можна відрізнити від мови інтелігентного наддніпрянця.

Українська мова, як і кожна інша мова великого народу, має цілий ряд діялектів, що є, були і будуть постійним джерелом збагачення літературної мови, яка з діялектів постала. Українська мова згрубша поділяється на південно - українську, північно - українську і південно - західню. Звичайно вважається, що наша літературна мова постала на основі полтавсько - київських говорів. Базуючись на цих говорах, писали свої твори Шевченко, Марко Вовчок, Нечуй - Левицький, Панас Мирний, Глібов та інші. Але з бігом часу до лексикону і фразеології цих письменників вливалися елементи південно - західніх говорів, якими писали галицькі поети і письменники. Спонукувані ідеєю соборности, вони орієнтувалися в своїй мові на Наддніпрянщину. Іван Франко, великий соборник, достосовував мову своїх творів до мови наддніпрянських письменників і закликав до цього товаришів пера. Найбільшими ворогами його в цій ділянці були москвофіли, які вважали, що галицькі діялекти є діялектами російської мови, і своїм чудернацьким „язичієм" друкували книжки та газети. Очевидно, крилися за цим інтереси не так мовного, як політичного характеру. Цікаво, що в тих 60-их, 70-их роках були також групи галицьких культурних діячів — польонофілів, які намагалися заступити „кирилицю" латинкою, щоб відірвати українську мову від російської. Якe геть-геть пізніше, у 20-тих роках на Наддніпрянщині з протилежних мотивів — відірвати українську мову від російської — були пропозиції перейти на латинку. Голова Спілки Селянських Письменників „Плуг" Сергій Пилипенко видрукував у цій справі навіть своєрідний „маніфест" латинськими буквами.

Діялекти в кожній мові — як органічні відгалуження загальнонародної мови — найбільше відпорні на асиміляцію з чужою мовою. Вони мають граматичну будову близьку до граматичної будови загальнонародної мови, основний словниковий фонд, а також деякі фонетичні особливості. І от цікава річ, в період „відлиги" 60-их років, коли все ж таки не знято заборони творити нові слова - неологізми, молоді українські письменники і поети на Україні почали широко черпати слова - рарітети з окремих говірок, вносячи нові скарби в літературну мову. Варто з олівцем в руці почитати оповідання Тютюнника, Гончара, Стельмаха з того часу, переклади найкращого нашого перекладача Лукаша, виписуючи для збагачення своєї мови ці призабуті слова-перлини. Однак, по закінченні „відлиги" совєтські цензори, побачивши в цьому відрив від російської мови почали нагінку на тих письменників, закидаючи їм, що вони „архаїзують" мову. Для них вона має бути сірою, безбарвною, найбільше зближеною в лексиці, фразеології і синтаксі до російської.

Літературну мову псують не діялектизми, на місці вжиті, а непотрібно запозичені з чужих мов слова.

Мова нашої преси і періодиків залишає бажати далеко кращого. Поспіх, некритичне ставлення до мови, часто недостатнє її знання надають їй провінційного, іноколи інфантильного характеру. Ось деякі приклади, вихоплені живцем з різних наших часописів і радіонадавань:

„Дуже похмурі *передсказання* дорадників президента". — Слово *„Передсказання"* — русицизм — *предсказание*, що його треба було б замінити українськими словами *передбачення, завбачення*, навіть запозиченою з грецької мови *„прогнозою"*. Слово *гікагівський*—польонізм, треба *чікагський*. „Промову *в українській мові* виголосив" треба заступити „промову *українською мовою* (або *по-українському*) виголосив". *„Спротив проти* цієї пропозиції" — нонсенс. Треба: *„спротив цій пропозиції"*. „Були *якби* вражені цим". Треба: „Були *ніби (наче, неначе, буцім, буцімто)* вражені цим". Ми не розрізняємо за російським написанням *гадувати* і *згадувати*, пишемо заросійським написанням *„Сауді Арабія"* замість *„Савді Аравія"*, *„Бухарест"*, замість *„Букарешт"*, *„Румунія"* замість *„Румунія"*. Чомусь послідовно відмінюємо „Ню Йорк" — в Ню Йорку, до Ню Йорку, але без змін залишаємо назви таких міст, як Ню Гейвен, Пассейк, Спрінгфілд.

Ще Нечуй - Левицький писав, що в нашій мові немає московських „вшей" і „щей", а проте раз-у-раз зустрічаємо в часописах „пропавший", „павший", „бувший", „померший". Порабському наслідуємо або незграбно українізуємо взяті з совєтської преси такі російські слова, як „громадськість", маючи свої „громадянство", „суспільність", просто „громада"; „гласність" замість нашого „прилюдність", „осмислювати" і „смисл", „художній". Уживаємо кобиляцько - московську покруч „телебачення", що прибилася до нас з неоковирного „телевидения", хоч з того „телебачення" годі утворити похідні „телезізор", „телевізійний". З польського запозичаємо *„виносить* певну суму" замість *„становить* певну суму". Пишемо замість українського „прибуток" — російський „прихід", замість „видаток" — „розхід". Участь у чомусь ми не „беремо", а „приймаємо", як пишуть наші „старші брати". Надмірним поспіхом можна пояснити, що в одному дописі за душу покійника відправлено не *панахиду*, а *молебінь*. Не „неавинно", „наполегливо", статечно", а *„настирливо"* продовжуємо ми працю над вихованням молоді, як читаємо в одному дописі, хоч слово „настирливо", „настирно" означає в нашій мові „надокучливо", улазливо, налазливо, навіть нахабно". Замість „опір проти навали" пишемо з-польська „опір *перед* навалою". Захаращує сторінки нашої преси слово „останньо" в значенні „недавно", „цими днями", „останнім часом". А один відомий журналіст, не давши собі труду перечитати надрукованого ним на машинці, пише таку дивовижу: „Турне совєтських співаків не зміє приховати страшної дійсности, що в Україні наказодавці знищують своїх співаків..." Цілковита і страшна загадка! Хто ж ці співаки — приречені на смерть? То чого ж вони так весело співають? Під впливом російської мови, якої ми навчаємося з совєтських видань і словників, зникли в нас слова „оперовий", „районовий", „атомовий", а появилися „оперний", „районний", „атомний" і інші з подібного роду закінченнями.

А хто у нас тепер здивується, що наших жінок живосилом обертається на чоловіків і замість, наприклад, Марія Петришина пишуть, Марія Петришин, замість заміжньої жінки Софія Петренкова — Софія Петренко. Хто пригадує, що і в Галичині і на Наддніпрянщині дівочі прізвища закінчувались на „івна" — Семаківна, Бондарівна, Петренківна?

(Продовження буде)

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

З НАШИХ БУДНІВ

Березневе

Можна сказати, чи написати, що пощастило цього року Батькові Тарасові з роковинами, що припали на кінець тижня, тож немає потреби робити з них „пересувного празника" — переносити з буднього дня на суботу чи неділю. Правда, тут, у нас, виринули були, як кажуть, деякі проблеми під час монтування святочної програми, але без цього, мабуть, не обійдешся. Ви лише порахуйте, скільки цих академій приходиться опровадити на протязі одного року! — а тут шановна публіка ставить категоричні вимоги, щоб кожна з них була на високому мистецькому й патріотичному поземі, щоб брала дядька за серце, притягнула молодь, а найважливіше — щоб довго не тривала та й не принесла дефіциту!

Тож не треба дуже дивуватися, що львина чуприна в нашого нюйоркського начальника громади, пана мецената Гуглевича, частенько стає дуба та їжачиться, ніби в небіжчика Бен-Гуріона. Це й так ласка від Пана Бога, що йому, панові війтові, ще волосся не облізло з голови, за тими всіми громадськими „троблями"! До того ж треба взяти до уваги, що в нього тепер пора жнив; він саме тепер виготовляє податкові звіти для давнгавнського хрищеного люду, а за такою роботою теж, іноді, голова тобі спухне, як бочка, якщо старається, щоб усе вийшло точно, акуратно і по-Божому. Як кажуть — щоб і держава була сита, та й щоб бідний головік не потерпів на кишені.

Богу дякувати, що місяць березень цього року має 5 субот і стільки ж неділь, а то не було б куди порозпихати всіх академій, концертів, з'їздів та інших ювілеїв. Так, для прикладу, в місяці березні ц. р. культурно відзначає своє 25-річчя Об'єднання Українських Письменників в екзилі „Слово", яке влаштовує з цього приводу в Ню Йорку свій ювілейний з'їзд. Та й нашому сатирично - гумористичному журналові „Лис Микита" теж стукне в половині березня чвертьсторіччя смішкої праці для народу, і при цій нагоді редактор журналу, знаменитий Еко, влаштує в ґалерії нюйоркського ЛМ-Клюбу першу, мабуть, та єдину в Америці й Европі виставку своїх неперевершених карикатур!

Кажуть, що й хор „Думка" теж мав тепер відзначати своє 25-річчя, але „думкарі" роздумались і зрезигнували з ювілею. Та й воно навіть не випадає співати собі самому „Многії Літа", а просити когось іншого в тій цілі, скажемо, „Прометея" з Філядельфії, теж незручно виходить. А, от, вдарити гучне многоліттєвіє нашим поетам і письменникам з ОУП „Слово", чи сміхотворцям з „Лиса Микити", — не тільки що випадає, але й треба обов'язково!

Ікар.

Петро Стерча

Пам'яті проф. Валеріяна Горбачевського

2

Проф. Валеріян Горбачевський видав у Карпатській Україні підручник: „Загальний курс бухгальнерії", „Торговельна бухгальтерія" та „Банкова бухчальтерія". Вживав він власний підручник з політичної економії в Державній Торговельній Академії в Мукачеві та Сваляві, а відтак і в Братиславі. Із його філософічних праць зокрема слід відзначити двотомову працю п. н. „Ідеократизм", видану в Мукачеві в 1933 та 1936 рр., а по Другій світовій війні на еміґрації менші розміром, але оригінальні твори: „Містерія буття та людська гідність" (1951 р.), „Проєкт модерного світогляду" (1965) та „Конкордизм як новий варіянт цивілізації", що появився в Ню Йорку також у 1965 р. Тоді як „Ідеократизм" знайшов прихильний відгук, а за часів Словацької Держави навіть його видано у перекладі Василя Вереша на словацьку мову, та інші ідеологічно-філософські трактати знайшли серед громадства менший відгук, від чого не було легко на душі Покійному.

Мені, як його студентові, назавжди залишаться у пам'яті цікаві розповіді проф. Валеріяна Горбачевського на годинах книговедення та політичної економії про світлі та трагічні події українських визвольних змагань з 1917-1920 рр. Хоча чеський режим криво дивився на „українську ірреденту", проф. Горбачевський ніколи не вагався наслідувати своїх виховників з молодечих років і вщеплювати у серцях карпато-української молоді любов до Соборної України, гордість з приналежности до великого українського народу та готовість всіма моральними засобами боротися за відновлення української національно-державної суверенности. Наголошував він при тому плекання самопошани та віддавання заслуженої пошани іншим.

Здається, годі було уявити собі громадське свято в Мукачеві у 1930-их роках, на якому не виступав би з промовою проф. Валеріян Горбачевський. Не було ніякої імпрези в „Просвіті", ані не було ніякої молодечої імпрези, в яких п-і Горбачевська не брала б активної участи, а не товаришив їй професор. Разом з нею переживав він підготову Крайового З'їзду Жіноцтва в Ужгороді в 1934 р., що його однією з передових організаторок була Лідія Горбачевська, поруч із Іриною Невицькою, Степанією Тисовською та ін.

Придивляючися повоєнній затяжній боротьбі поміж різними політичними групами на еміґрації, проф. Валеріян Горбачевський вирішив зорганізувати Союз Конструктивно-Творчих Сил України й об'єднати в ньому всіх тих українських патріотів, які мали вже доволі боротьби. До співпраці притягнув він у Мюнхені д-ра Василя Одинського, д-ра Василя Вереша й діючого тепер Голову Виконного Органу УНР, д-ра Леонтія. З великим запалом промовляв проф. В. Горбачевський до зібраних на основуючі збори біля сорока осіб про потребу гармонійної співпраці всіх українських патріотів у боротьбі за відновлення суверенности українському народові та його прямування „до правди, добра та краси". З пошани до професора, і я був учасником тих зборів.

До Америки прибув проф. В. Горбачевський уже в пенсійному віці. Пробував він у Ню Йорку співпрацювати з організованою там українською вищою школою, але, як відомо, цієї школи не вдалося закріпити. Брав він у початках жваву участь у діяльності Української Вільної Академії Наук, але поступове затрачування зору змушувало його щораз більше перебувати в помешканні. Тут, при допомозі своєї дружини, розважав він над проблемами філософії в поєднанні з Творцем та над удосконалюванням економічного та державно-політичного ладу. Так появилися його останні твори.

(Кінець)

Арабський напад в районі Тель Авіву погіршує можливості замирення

Тель Авів, Ізраїль. — Щойно через день після знищення арабської команди 6 березня, яка прорвалася в околицю Тель Авів і захопила готель „Савой", стали відомі точніші дані про розвиток подій. Палестинці числом вісім осіб наблизилися 5 березня до берегів Ізраїля на кораблі, з якого на двох гумових човнах ніччю доплили до берега, заатакувавши район на шляху між Тель Авівом і Яффою. Продовжуючи напад, вони захопили надбережний готель „Савой" і зайняли там оборонні позиції. З доручення уряду, ізраїльські військові частини після завзятої перестрілки із забарикадованими арабами в наступі звільнили готель разом із закладниками. Сталося це, однак, щойно після того, як араби, зуживши амуніцію, висадили в повітря заміновану частину готелю. В часі вибуху загинуло сім арабів, а одного віднайшли відтак ще живого у руїнах. В перестрілці загинуло троє ізраїльських вояків і троє цивільних, в тому дві жінки, які находилися в готелі. Початкові вістки про загин близько 30 осіб виявилися неповні. Небаром після знищення групи напасників, ізраїльські військові кораблі схопили арабський корабель, який доставив напасників. Ніяких подробиць про захоплений корабель досі не подано.

З арабського боку, палестинська група Аль Фата офіційно прийняла на себе відповідальність за зорганізування і переведення пляну нападу на Тель Авів. Ізраїльський уряд видав заяву, в якій ствердив, що метою цього арабського нападу на ізраїльську територію була не допустити до переговорів Ізраїля з арабськими державами і до замирення на Близькому Сході. Про таку свою мету говорять також і самі палестинські араби. Державний секретар ЗСА Генрі Кіссінджер, який по закінченні розмов в Лондоні виїхав на Близький Схід 7 березня, склав заяву, у якій осудив напад на ізраїльську територію, підтвердивши, що такі випадки можуть погіршити вигляди на тривале замирення між Ізраїлем та арабськими країнами. Він висловив також здогад, що треба враховувати можливість ізраїльської відплатної акції проти палестинських арабів у Ливані. Речник єгипетського уряду заявив, що Єгипет продовжує надіятися, що Кіссінджерові пощастить з його місією. Ніякого становища до арабського нападу на Тель Авів єгипетський уряд однак не заявив.

Організація експортерів нафти пропонує стабілізацію

Альжир. — Закінчуючи свою вершенну конференцію 6 березня, голови і речники держав - експортерів нафти схвалили „плятформу", як основу для дальших переговорів з державами-імпортерами нафти, визначивши одночасно передумови стабілізації цін на нафту. Найсуттєвішою вимогою експортерів нафти є те, щоб ціни на нафту узалежнити від рівня інфляції, що — до речі — відповідає американському проєктові, а далі, щоб будь-яке домовлення про нафту на міжнародній арені включало домовлення про сирівці в цілому і фінансову та технологічну допомогу економічно відсталим країнам. Згідно з вимогою експортерів нафти, ціна на нафту мусить давати повне забезпечення для тих країн, які таку нафту продукують, враховуючи обмежність нафтових запасів. Зокрема мусить бути забезпечення перед інфляцією і у зв'язку з тим ціна на нафту мусить бути достосована до цін на промислові продукти і на послуги.

Декларацію в цій справі, що на зовні маніфестує єдність всіх країн-нафтоекспортерів, підписали представники 13 держав-членів Організації країн-експортерів нафти, в тому Альжирія, Еквадор, Індонезія, Іран, Ірак, Кувейт, Лівія, Нігерія, Катар, Савдівська Арабія, З'єднані Арабські Емірати, Венесуеля та Габон. В деклярації стверджується на вступі, що „суверени і голови держав поновно підтверджують солідарність, що з'єднує їхні країни на шляху забезпечення їхніх легітимних прав та інтересів їхніх народів, а також поновно підтверджують суверенне і невід'ємне право їхніх країн на власність, використовування і оцінювання їхніх природних багатств та право відкидати будь-яку думку чи намагання, що оспорює ці основні права, а тим самим суверенність їхніх країн".

Як буде розвиватися ситуація на відтинку відносин між країнами-експортерами нафти і країнами-імпортерами нафти, буде видно на недалекій спільній конференції у Парижі. У всякому випадку, альжирська конференція допомогла уточнити виразно позиції країн-експортерів нафти.

Польща оподатковує „буржуазію"

Варшава (ст.). — Польський уряд проголосив високий податок на свою „нову буржуазію". Цей новий податок відіб'ється на яких 10.000 до 20.000 людей, які спроможні купувати собі заграничні авта, яхти, або „люксусові" доми. „Трибуна Люду" називає цей розпорядок „засобом до розгорнення народного майна в більш рівномірний спосіб". Уряд заявив, що гроші з тих податків — не сказано скільки їх сподівається — призначено буде для фінансування суспільних добродійних цілей. Одначе, не всі поляки вірять, щоб були лище самі бюджетові заходи, а вважають їх теж політичним потягненням.

Уряд призначив для нового оподаткування всяку власність у вартості понад 700.000 злотих (преблизно 33.000 долярів), нагромаджених впродовж останніх двадцяти років. Земля для засіву й майстерні не будуть обтяжені новим податком. Найбільше потерплять наслідком того розпорядження такі приватні підприємці, як городники й садівники, що продають свої плоди на базарах, доставляють до Варшави городину, овочі та квіти, або експортують до чужих країв. Деякі з нових податковців мають пливальні басейни й виїздять на свята або на вакації на Захід.

Спеціялісти - ремісники, які збудували собі чималого розміру підприємства і працюють у них в ділянках, яких нема в знаціоналізованому промислі, можливо також будуть платити великі нові податки. Пересічний річний заробіток польського робітника виносить 1.700 долярів.

Іншій категорії, яку теж міг заторкнути новий розпорядок і мусіла б платити великий податок, зроблено поступку. Це артисти, фільмові директори, науковці, промислові управителі й усі ті, які „причинилися поважними вкладами до розвитку народної культури, науки й економії". Інших поступок сподіваються для комуністичної партії і шефів адміністрації по провінціях до сільських громад.

ЦК КПСС невдоволений станом „критики і самокритики" в партії

Москва. — „Правда" з 4 березня опублікувала редакційну статтю „Дійовість критики", в якій, нав'язуючи до постанови про стан критики і самокритики у Тамбовській області партійній організації, критично розглядає стан критики і самокритики на відтинку цілої системи КПСС.

„Критика і самокритика повинні активніше служити справі виховання кадрів. Партія вчить, — пише „Правда", — органічно пов'язувати довір'я і повагу до людей з принциповою вимогливістю. Треба рішуче виступати проти намагання деяких робітників прикривати об'єктивними причинами невиконання запланованих завдань, свої промахи. Критикувати треба не тільки тих, хто робить помилки, але й тих, хто не використовує всіх можливостей для розвитку виробництва, не виявляє ініціятиви... Ще треба багато зробити, щоб забезпечити ще активнішу участь комуністів у випрацюванні і реалізації партійних постанов... ЦК КПСС ще раз вказав, що треба рішуче перетинати випадки затиску критики, поправляти, а коли це потрібно, карати включно із звільненням з посад тих робітників, які неправильно відносяться до критики, приймають справедливі завваги на свою адресу як підривання авторитету, ставлять особисте самолюбство понад суспільні інтереси, мстяться над товаришами, які їх критикували. У той же ж час не можна допускати, щоб критика підмінювалася демагогією і оклеветуванням", — пише „Правда".

Як видно з редакційної статті у „Правді", стан на відтинку „критики і самокритики" серед партійних кадрів справді незадовільний і приймає цілком викри- кадрів справді незадовіль- критики" серед партійних влені форми до такої міри, що треба було аж окремої постанови ЦК в цій справі і тепер окремої редакційної статті.

„Міні"-Ярмарок у Літературно-Мистецькому Клюбі

14-го лютого п.р. відбувся в ЛМКлюбі в Ню Йорку так званий „Малий Літературно-Мистецький Ярмарок", цікавий та різноманітний своєю програмою мистецько-розваговий вечір, що привабив до Клюбу численну громаду його членів та прихильників. Вечір відкрив голова ЛМКлюбу інж. Іван Жуковський, привітавши виконавців програми та всіх присутніх. Дотепно проводив програмою маестро Ст. Крижанівський, достроївшись до погідного настрою та прибравши жартівливий тон, вміло — „професійно" розвеселював присутніх гостей.

Іван Керницький-Ікер прочитав два актуальні фейлетони — про новітнього „Нострадамуса" — Івана Манила, та про мішані подружжя. З черги популярний співак-бандурист Роман Левицький, — тим разом без бандури, — при акомпаніяменті Калини Чічки-Андрієнко відспівав пісню „Серце", до слів В. Софронова-Левицького, музика Кос-Анатольського, пісню писаря з оперети „Пошились в дурні" М. Кропивницького і „Веселу пісню" — слова Ека. Письменник Микола Понеділок порадував присутніх своїм по-мистецьки відчитаним настроєвим есеєм про снігову бурю, що недавно навістила місто Ню Йорк та околицю.

Студентка УМІ, кляси фортепіяну проф. Д. Каранович, Оксана Гаврилюк, виконала прелюд і фугу „Г" — мажор С. Баха і „Мелянхолійний вальс" Миколи Лисенка. Маестро Степан Крижанівський по-мистецькому відчитав уривки поезій і сатир Богдана Нижанківського-Бабая. На закінчення програми Роман Левицький при акомпаньяменті К. Чічки-Андрієнко проспівав: „Поволенько" — слова Олеся, муз. Бобикевича, „Надія" — слова Черкасенка, муз. Лопатинського, та „Дівочу пригоду" — веселу побутову пісню. Всі точки програми спонтанно приймала публіка щирими оплесками, а пп. К. Чічку-Андрієнко й Оксану Гаврилюк нагороджено квітами.

Б. Б.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, що запевнить їм кращу будучність, а нашій громаді в вільному світі нового свідомого члена!

209-ий Відділ УНС в Картереті відбув річні збори

Картерет, Н. Дж. — В неділю 9-го січня ц. р. тут в приміщенні Українського Американського Горожанського Клюбу, відбулись річні збори, 209-го Відділу св. Михаїла. Збори відкрив голова Відділу Іван Кушнір, привітавши всіх присутніх членів та гостей.

Віддтак попросив до звіту секретара Відділу та Контрольну комісію. Секретар Стефан Матлаґа здав обширний звіт з пророблені роботи у Відділі та поінформував про організування нових членів на протязі 1974 року. За Контрольну комісію звітував Стефан Грицишин. По короткій дискусії одноголосно уділено вотум довіря уступаючій управі.

На пропозицію інж. В. Яніва перевибрано нову управу 209-го Відділу УНС ім. св. Михаїла в такому складі: голова Іван Кушнір, зас. голови Василь Матлаґа, фінансовий секретар Стефан Матлаґа, зас. секретара Марія Васічко, організаційний Іван Рачинський.

Контрольна комісія — голова Стефан Грицишин, члени Мирон Гидзік, Михайло Жуковський.

Обговорено було поточні відділові справи, як рівнож уділено пожертву на оборону політичних в'язнів.

На закінчення нововибраний голова Іван Кушнір склав щиру подяку бувшій управі та голові інж. Омелянові Грабові, який виїхав на Фльориду, як рівнож членам за участь.

Слід згадати що наш Відділ бере активну участь в українській громадській роботі міста Картерету.

Стефан Матлаґа

ЧИ ВАША ДИТИНА ХОДИТЬ ДО УКРАЇНСЬКОЇ СВІТЛИЧКИ? ЗВЕРНІТЬСЯ У ЦІЙ СПРАВІ ДО ВИХОВНОЇ РЕФЕРЕНТКИ ВІДДІЛУ СУА, ЩО Є У ВАШІЙ МІСЦЕВОСТІ.

104-ий ВІДДІЛ СУА в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.
запрошує на
ВЕЛИКУ ЗАПУСНУ ЗАБАВУ
яка відбудеться
в суботу, 15-го березня 1975 р.
о год. 9-ій вечора
в УНДОМІ, 140 2-га Авеню, НЮ ЙОРК, Н. Й.
Грає оркестра „ТЕМПО"

З огляду на часове обмеження летунською лінією
ЗГОЛОШЕННЯ
на 4-тижневу прогульку молоді до Італії і Греції по 12-ім БЕРЕЗНЯ НЕ ПРИЙМАТИМЕТЬСЯ.
Д. Ліщинський — (201) 763-1165

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОУА „Самопоміч"
ВІДДІЛ в НЮАРКУ, Н. Дж.
— відбудуться —
у неділю, 23 березня 1975 р.
год. 3-тя по пол.
в залі УНДому, 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.
ІЗ ЗВИЧАЙНИМ ПОРЯДКОМ НАРАД РІЧНИХ ЗАГАЛЬНИХ ЗБОРІВ.
УВАГА: Якщо в означеній годині не явиться вимагане статутом число управнених до участи в Зборах членів, Збори почнуться 30 хвилин пізніше без уваги на число приявних.
ЗА УПРАВУ ВІДДІЛУ:
Михайло Цяпка, голова — Микола Стецьків, секретар

КРАЙОВА УПРАВА Б-ВА Кол. ВОЯКІВ І. УД УНА
З НАГОДИ СВ. РОКУ В РИМІ та 30-ЛІТТЯ ЗАКІНЧЕННЯ 2-ої СВІТОВОЇ ВІЙНИ
— організується —
15-ДЕННА ПРОГУЛЬКА
(від 1-16 липня ц. р.)
ЧЛЕНІВ Б-ВА та ЇХНІХ РОДИН
ДО ЕВРОПИ

- Прогульковці візьмуть участь у святкуваннях Української Католицької Церкви під проводом Блаженнішого Патріярха Йосифа в Римі, як також відвідають незабутні для дивізійників місця, Фельдбах, Гляйхенберґ, Риміні, Фута-Пас, міста: Мюнхен, Фльоренція та Рим.
- Кошти $570.00 від особи (включають перелет, транспорт в Европі, нічліг та харч 2 рази денно).
- Зголошення слати до 21-го БЕРЕЗНЯ на адресу — Orest S. Slupchynskyj, 40 Waterside Plaza, Apt. 23 J, New York, N.Y. 10010. Телеф. (212) 889-9488.
- Індивідуальні лети з Ню Йорку до Франкфурту або Цюріху на цей сам час та в інших датах в ціні $309.00 від особи, замовляти в Дамяна Ліщинського, 119 Connett Place, S. Orange, N.J. 07079 Тел.: (201) 763-1165.

ДАМЯН ЛІЩИНСЬКИЙ
Організатор прогульки

Окружний Комітет Відділів УНС в Нюарку, Н. Дж.
повідомляє, що
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ
— відбудуться —
в суботу, 15 березня 1975 р.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ при 140 Проспект Аве., ІРВИНГТОН, Н. Дж.
ПОЧАТОК О ГОД. 6-ій ВЕЧ.
До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири і делегати Конвенції наступних Відділів:
3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 172, 214, 219, 234, 272, 306, 322, 340, 371, 413, 459, 490.
В ПРОГРАМІ ЗБОРІВ:
1. Відкриття і вибір президії зборів;
2. Відчитання протоколу попередніх Річних Зборів;
3. Звіти уступаючої Управи: голови, секретаря і касира;
4. Звіти Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі;
6. Доповідь ЙОСИПА ЛИСОГОРА
7. Вибір Окружної Управи і Контрольної Комісії;
8. СХВАЛЕННЯ ПЛЯНУ ПРАЦІ НА 1975 Р.
9. Обговорення організаційної кампанії;
10. Внески, запити, закриття зборів.

В ЗБОРАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:
ЙОСИП ЛИСОГІР, головний предсідник,
ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ, обл. організатор.
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Юліян Баранюк, голова — Д-р Леонард Луценко, секретар
Мирослав Демчук, касир — Володимир Шпирка, гол. Кон. Комісії

Пассейк, Кліфтон, Патерсон, Ратерфорд і Округа!
В суботу, 15 березня 1975 р.
о год. 6-ій вечора, в приміщенні
Української Централі
при 240 Гови Аве., в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.
— відбудуться —
РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ Окружного Комітету Відділів УНСоюзу
до обов'язкової участи в яких запрошені усі члени Окружної Управи та урядовці і делеґати Відділів, які належать до Округи, а саме:
42 і 97 в Пассейку, 64 в Патерсоні, 182 в Клифтоні, 143 в Ґрейт Медовс, 134 в Ратерфорді і 394 в Магва.
1. Відкриття і схвалення порядку нарад;
2. Вибір Президії;
3. Відчитання протоколу з останніх Загальних Зборів;
4. Звіти Управи і Контрольної Комісії;
5. Дискусія над звітами;
6. Уділення абсолюторії уступаючій управі;
7. Доповідь Д-ра ІВАНА ФЛИСА, заст. гол. предс;
8. Вибір нової Управи;
9. Плян праці;
10. Внески і побажання;
11. Закриття.

В зборах візьме участь:
ІВАН ФЛИС, заступ. гол. предсідника
На Збори запрошуємо також усіх Членів вище згаданих Відділів.
Після Зборів відбудеться ПЕРЕКУСКА
За Управу Окружного Комітету:
ІВАН ХОМКО, гол. — ВАСИЛЬ МАРУЩАК, секр.

Окружний Комітет Відділів УНС Ютика-Сиракюзи, Н. Й.
повідомляє, що
в неділю, 16-го березня 1975 р.
о год. 1-ій по пол.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
1317 West Fayette St., SYRACUSE, N.Y.
— відбудуться —
ЗВИЧАЙНІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНС
Ютицько-Сиракюзької Округи
НА ПОРЯДКУ ДНЯ НАРАД:
1. Відкриття;
2. Вибір президії;
3. Вибір Номінаційної Комісії;
4. Відчитання протоколу з попередніх загальних зборів і його прийняття;
5. Звіти членів Управи: голови, секретаря і касира;
6. Звіт Контрольної Комісії;
7. Дискусія над звітами і уділення абсолюторії уступаючій Управі;
8. Вибір Управи і Контрольної Комісії на рік 1975;
9. Доповідь СТЕПАНА ГАВРИША;
10. Дискусія;
11. Затвердження пляну праці на біжучий рік;
12. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири,, конвенційні делеґати і інші урядовці відділових управ, а саме:
Геркімер 192, Елмайра 271, Літел Фолс 330, Оборн 38, 202, 283, Ром 121, Сиракюзи 39, 317, Фултон 263, Ютика 58, 484, Горнел 215.
В ЗБОРАХ ВІЗЬМЕ УЧАСТЬ
СТЕПАН ГАВРИШ — головний організатор
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Іван Пігуляк, почесний голова — Володимир Запранюк, голова
Ярослав Сенишин, секретар — Микола Велич, скарбник
Іван Пиндус, голова Конт. Комісії

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
і
МУЗЕЙ-АРХІВ АКАДЕМІЇ ім. ДМИТРА АНТОНОВИЧА
з глибоким смутком повідомляють про упокоєння 22-го лютого 1975 року, у Вінніпезі, Канада, на 91-му році життя

✝

КАТЕРИНИ АНТОНОВИЧ
Дружини Покійного, видатного вченого Дмитра Антоновича, малярки, педагога, письменниці і громадської діячки.
•
Докторові Маркові Антоновичу, дійсному членові УВАН у США, і всій Родині Покійної висловлюємо глибоке співчуття.
ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

В ОСЬМУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої Невіджалуваної, Дорогої ДРУЖИНИ, МАТУСІ, БАБУНІ і СЕСТРИ
бл. п.
ЛЮБИ зі ЩУДЛЮКІВ ДРЕБИЧ
яка відійшла у Вічність 11-го березня 1967 року, буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ
у вівторок, 11 березня 1975 р.
о год. 8-ій рано
в церкві св. Юрія
в НЮ ЙОРКУ, Н. Й., 7-ма вул.
Родина просить Друзів та Знайомих про молитви за спокій Душі Покійної.
•
В пам'ять Покійної, складаємо 300.00 долярів на Український Католицький Університет у Римі.

Увага! ГАРТФОРД і ОКОЛИЦЯ! Увага!
Неділя, 16 березня 1975 р.
год. 4-та по пол.
HERBERT D. WELTE HALL
Central Connecticut State College, New Britain, Conn.
Квитки — Кредитівка „Самопоміч" і Скарбник УККА Відділ Гартфорд, Конн. і при касі.

Під патронатом УККА Відділ Гартфорд
„Студія Мистецького Слова" Лідії Крушельницької в Ню Йорку
ПРЕМ'ЄРА
„СНІГОВА ЦАРІВНА"
Казка в 4-ох відслонах, за Г. К. Андерсеном у перекладі В. Іванчука, з доповненням 4-ої відслони Л. Полтави.

Постава: Лідія Крушельницька
Музика: Ігор Соневицький
Хореографія: Рома Прийма-Богачевська
Оформлення і світло: Микола Голодик
Проєкт костюмів: Марійка Шуст
Виконання костюмів: Матері Виконавців
Спонзор: Український Студентський Клюб в Ню Бритейн, Конн.

КОНЦЕРТ РЕНАТИ БАБАК в НЮ ЙОРКУ
13-го квітня 1975 р.
Carnegie Hall
о год. 7:30 веч.

Діяльність 98-го Відділу СУА ім. Анни Ярославни у Філядельфії

Шляхом з ясно окресленою метою прямує 98 Відділ СУА у Філядельфії. За минулий рік багато праці вкладено в мистецьких виставках українських мистців, у бібліотеках, школах та університетах. На особливу увагу заслуговував показ килимів і писанок у Філядельфійському музії мистецтв. Чимало труду вкладено в показ писання писанок на телевізійній програмі. Також Відділ брав участь в міжнародній виставці в Сівик Сентер у Філядельфії. Через те, що писанками зацікавилися і не-українці, Відділ зайнявся продажем писанок в американських крамницях, в музеї мистецтв та на базарі в Об'єднаних Націях. Відділ теж включився в акцію оборони В. Мороза, писанням петицій до американської преси та конгресменів і сенаторів.

Всі ці осяги були перераховані на загальних зборах 98-го Відділу СУА у Філядельфії в неділю 26-го січня. Зборами провадили запрошені пані: Лідія Бурачинська, заступниця голови СФУЖО і почесна голова СУА та Лідія Дяченко, голова Окружної Ради.

Нова Управа на 75-ий рік: голова — Оля Федорук; заступниця голови — Оксана Гной; секретар — Зірка Погорило; скарбник — Богдана Кульба імпрезова референтка — Марійка Панчак; пресова референтка — Леся Дяченко; культурно-освітня референтка — Ольга Симіонайдес; мистецька референтка — Орися Гевко та Мирося Криженовська; Організаційна референтка — Віра Андрейчик; господарська рофорентка — Марія Колибабюк; суспільна опіка — Стефа Зибликевич та Ірина Скульська; та зв'язкова — Слава Головай.

На цей рік заплянований покищо без подробиць продовжувати далі працю мистецьких виставок, провадити підготову до участі у 200-річчю Незалежности Америки, взяти участь в ювілеї 50-річчя СУА та в улаштуванні свята Міжнародного Року Жінки.

Новообрана голова Оля Федорук, подякувала за честь і довір'я до неї, та закликала членство, зокрема уступаючих членів з Управи до співпраці для вказівок, порад в грядучому творчому році.

Леся Стахнів Дяченко
Пресова реф.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЕКСА БЕРНАДИН, член УНСоюзу Відд. 111 в Джолієт, Ілл., помер 18 грудня 1974 р. на 79 році життя. Полишив в смутку братанків та сестрінок. Похорон відбувся 20 грудня 1974 р. на цвинтарі Мовнт Кальварії в Джолієт.
Вічна Йому Пам'ять!
Ф. Федак, секр.

ЕВА САЛЯК, членка УНСоюзу Відд. 338 Б-ва свв. Петра і Павла Монессен, Па. померла 21 жовтня 1974 р. на 73-му році життя. Нар. в Монессен, Па. і стала членкою УНСоюзу в 1921 р. Полишила в смутку дочку Катерину, сина Василя, 8 внуків і 4 правнуків та сестру Анну. Похорон відбувся на цвинтарі Ґрандвю в Монессен, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Куч, секретар

ІВАН СІРКОТ, член УНСоюзу Відд. 7 Т-ва ім. Д. Капітули в МкАду, помер 10-го серпня 1974 р. Нар. в 1899 р. в Мек Аду, Па. і став членом УНС в 1915 р. Полишив в смутку 2 сини, 1 дочку і 8 правнуків. Похорон відбувся 13 серпня 1974 р. на українському католицькому цвинтарі св. Марії в Мек Аду, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Г. Словік, секр.

ДОМІНІКА РОМАНОВИЧ — членка УНСоюзу Відд. 112 Сестрицтво Пресв. Марії в Парма, Огайо, померла 15 жовтня 1974 р. на 84-му році життя. Нар. в Україні і стала членкою УНС в 1929 р. Полишила в смутку синів Михайла, Петра, Павла та дочок Павліну, Тересу, Патрисію, Дороту, 5 внуків і 1 правнука. Похорон відбувся 18 жовтня 1974 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Пармі Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Капраль, секр.

МАРІЯ ДИДІВ, членка УНСоюзу Відд. 94 Тва ім. М. Шашкевича в Гамтрамк, померла 15 жовтня 1974 р. на 62-му р. життя. Нар. в Україні, стала чл. УНС в 1970 р. Полишила в смутку сина Івана, дочку Сонію та 7 внуків. Похорон відбувся 18 жовтня 1974 р на цвинтарі Мт. Олівет В Детройті.
Вічна Їй Пам'ять!
Р. Татарський, секр.

КАТЕРИНА МОРОЗ, членка УНСоюзу Відд. 45 Т-ва Любов в Філядельфії, Па., померла 4 жовтня 1974 р. на 77 році життя. Нар. в Майдан, пов. Ярослав і стала членкою УНС в 1918 році. Полишила в смутку мужа Иосифа, сина Матвія з родиною та дочку Иосифину з родиною. Похорон відбувся 7-го жовтня 1974 р. на цвинтарі в Факс Чейс в Філядельфії, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

ІВАН ЗУБИК, член УНСоюзу Відд. 62 Т-ва Згода в Філядельфії, Па., помер на 78-му році життя. Нар. в 1896 р. в Маґдалівці, Зах. Україна і став членом УНСоюзу в 1943 р. Полишив в смутку дружину Стелу, сина Василя з дружиною і 5 внуків. Похорон відбувся 11 жовтня 1974 р. на цвинтарі св. Марії, Факс Чейс, в Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Васильків, секр.

Отець **ДАМЯН ОЛЬГІН**, член УНСоюзу Відд. 334 Т-ва ім. Івана Франка в Клівленді, Огайо, помер 12 вересня 1974 р. на 78-му році життя. Нар. в Україні і став членом УНС в 1955 р. Полишив в смутку Родину та Приятелів. Похорон відбувся 16 вересня 1974 р. на цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
С. Боганек, секр.

СОФІЯ ГАВРИЛЯК, членка УНСоюзу Відд. 11 Т-ва св. Михаїла в Джанставн, Па., померла 2 жовтня 1974 р. на 85 році життя. Нар. 1888 р. і стала членкою УНС в 1928 р. Полишила в смутку мужа Лаврентія і 7 дітей. Похорон відбувся 5 жовтня 1974 р. на цвинтарі Ґрендв'ю в Джанставн, Па.
Вічна Їй Пам'ять!
Ю. Сціллений, секр.

АННА ШОСТАЧКО, членка УНСоюзу Відд. 63 Т-ва Січ в Форд Сиґі, Па., померла 20 вересня 1974 р. на 75-му році життя. Нар. в Форд Сиґі, Па. і стала чл. УНС в 1919 р. Полишила в смутку мужа о. Володимира, сина Юліяна дві дочки Ольгу, Іванну та 3 внуки. Похорон відбувся 23 вересня 1974 р. на цвинтарі Кловер Лїф Парк в Вудбрідж, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
М. Турко, секр.

МАРІЯ БОЙКО, членка УНСоюзу Відд. 390 Т-ва ім. І. Франка в Бристоль Конн., померла 29 вересня 1974 р. на 83-му році життя. Нар. 1891 р. і стала членкою УНС в 1939 р. Полишила в смутку ближчу і дальшу Родину. Похорон відбувся 1 жовтня 1974 р. на цвинтарі св. Иосифа в Брістоль, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
П. Буґрин, секр.

МАРІЯ ПАНЧИШИН, членка УНСоюзу Відд. 331 Т-ва ім. Ст. Мельничука в Міллвілле, Н. Дж. померла 30 вересня 1974 р. на 92-му році життя. Нар. в 1881 р. і стала членкою УНС в 1925 р. Полишила в смутку дочки Катерину, Анну, Розалію та синів Франка, Олександра, Михайла, внуків та правнуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Петра і Павла в Міллвілле, Н. Дж.
Вічна Їй Пам'ять!
Н. С. Романік, секр.

ПЕТРО І. МІДЗЯНОВСЬКИЙ, член УНСоюзу Відд. 276 Б-ва св. Миколая в Амбрідж, Па., помер 4 жовтня 1974 р. на 59-му році життя. Нар. в 1915 р. в Амбрідже, Па., став членом УНС в 1961 році. Полишив в смутку дружину Христину і дочки Карен, Патрисію, Надію, сина Петра і 4 внуків, брата Івана. та 5 сестер. Похорон відбувся 7 жовтня на цвинтарі Економі в Амбрідж, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
С. А. Еваніцки, секр.

БЕССІ ЯКОБЕЛІС, членка УНСоюзу Відд. 220 в Чикаґо, Ілл., померла 14 серпня 1974 р.. Нар. в в Стрию, Галичина, стала членкою УНС в 1923 р. Полишила в смутку родину. Похорон відбувся 16 серпня 1974 р. на Магнолія цвинтарі на Фльориді.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

СТЕПАН КОВАЛЬЧИК, член УНСоюзу Відд. 13 Б-ва св. Миколая в Вотервліт, помер 15 вересня 1974 р. на 77-му році життя. Нар. в Вільку, повіт Сянік, став членом УНС в 1936 р. Полишив в смутку дружину Софія одного сина і дві дочки. Похорон відбувся 18 серпня 1974 р. на цвинтарі св. Миколая.
Вічна Йому Пам'ять!
П. Шевчук секр.

ДЖЕЙМС Л. ЛІ, член УНСоюзу Відд. 83 Т-ва ім. І Франка в Філядельфії, Па., помер 8 листопада 1974 р. на 25-му році життя. Нар. в Тексас, став членом УНСоюзу в 1970 р. Полишив у смутку дружину Анну, дочку Анну Марію, родичів і братів та дальшу родину. Похорон відбувся 12 листопада на цвинтарі Овкланд в Філядельфії, Па.
Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

КАТЕРИНА ІВАНИЦЬКА — членка УНСоюзу Відд. 379 Т-ва св. Юрія в Чикаґо, Ілл., померла 6 листопада 1974 р. на 73-му році життя. Нар. в Орховичах, Зах. Україна, стала членкою УНС в 1950 р. Полишила в смутку дочку Розалію з мужем Іваном, внуків та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 9 листопада 1974 р. на цвинтарі св. Миколая.
Вічна Їй Пам'ять!
М. Семків, секр.

МАРІЯ ПАНКЕВИЧ, членка УНСоюзу Відд. 238 Т-ва ім. Євгена Коновальця в Бостоні, Масс., померла 11-го жовтня 1974 р. на 76-му році життя, Нар. в Плавучі, Україна і стала членкою УНСоюзу в 1931 р. Полишила в смутку сина Івана і Михайла, 4 внуки і 2 правнуки. Похорон відбувся 14 жовтня 1974 р. на цвинтарі Форест Гілл в Бостон, Масс.
Вічна Їй Пам'ять!
Анна Ремік, секр.

ВАРВАРА АННА ЧЕРКО ФЕРГУСОН, членка УНСоюзу Відд. 8 в Йонкерсі, Н. Й., померла 20 жовтня 1974 р. на 32-му році життя. Нар. в Йонкерсі і стала членкою УНС в 1961 р. Полишила в смутку, маму, чоловіка і 3 дітей. Похорон відбувся 24 жовтня 1974 р. на цвинтарі св. Марії в Вашинґтонвілле, Н. Й.
Вічна Їй Пам'ять!
В. Мандзій, секр.

РОЗАЛІЯ КРУКОВСЬКА, членка УНСоюзу Відд. 175 Б-ва св. Миколая в Детройті, Мич., померла 23 грудня 1974 р. на 88-му році життя. Стала членкою УНСоюзу в 1935 році. Полишила в смутку дочок, синів, внуків та правнуків. Похорон відбувся 27 грудня 1974 р. на цвинтарі Голи Сепулчре в Савтфілд, Мич.
Вічна Їй Пам'ять!
Я. Базюк, секр.

ПЕТРО ЛОВУР, член УНСоюзу Відд. 459 Т-ва Калина в Нюарку, Н. Дж., помер 30 жовтня 1974 р. на 87-му році життя. Нар. в Україні і став членом УНС в 1941 р. Полишив в смутку 2 дочки і 3 сини. Похорон відбувся 4 грудня 1974 р. на цвинтарі Святого Хреста в Норт Арлінґтон, Н. Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
Ольга Калинович, секр

ІВАН ДЕМИН, член УНСоюзу Відд. 210 Т-ва Згода в Бронксі, Н. Й., помер 22 липня 1974 р. на 66 році життя. Нар. в Скрентоні, Па. і став членом УНС 1966 р. Полишив в смутку дружину Стелу. Похорон відбувся 26-го липня 1974 р. на цвинтарі Ґейт оф Гевен в Гавтгорн, Н. Й.
Вічна Йому Пам'ять!
І. Франко, секр.

ЮЛІЯ ПОТАЖНА, членка УНСоюзу Відд. 108 Б-ва Святого Духа в Лайквуд. Огайо, померла 2 грудня 1974 р. на 80-му році життя. Нар. в Стібно, пов. Перемишль, Україна і стала членкою УНСоюзу в 1935 р. Полишила в смутку дочку Марію з мужем, сестру Марію і брата Михайла. Похорон відбувся 7 грудня 1974 р. в Клівеленді, Огайо.
Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

РОМАН ШИЯК, член УНСоюзу Відд. 94 Т-ва ім. Маркіяна Шашкевича в Гамтрамк, помер 30 листогада 1974 р. на 69-му році життя. Нар. в Канаді і став членом УНСоюзу в 1944 р. Полишив в смутку ближчу родину. Похорон відбувся 4 грудня 1974 р. на цвинтарі Мт. Олітет в Детройті.
Вічна Йому Пам'ять!
Р. Татарський, секр.